



Henny

Michel Szulc Krzyzanowski

OP ZOEK NAAR BEWUSTWORDING

VEEL MENSEN KENNEN MICHEL SZULC KRZYZANOWSKI VAN DE SEQUENTIES DIE HIJ IN DE JAREN ZEVENTIG MAAKTE. IN TEGENSTELLING TOT VEEL ANDERE FOTOGRAFEN BESLOOT DE FOTOGRAAF NIET EINDELOOS DOOR TE BORDUREN OP ZIJN SUCCES. HIJ GOOIDE HET ROER RADICAAL OM EN GEBRUIKT ZIJN FOTOGRAFISCHE PROJECTEN ALS MIDDEL TOT ZELFREFLECTIE.

Masterclass

Wil je jezelf en je fotografie wel weer eens opnieuw uitvinden? Tijdens een masterclass in Le Gorvello in het Franse Bretagne in juni 2012 helpt Michel je nieuwe wegen vinden en je enthousiasme terug te krijgen.

Nieuwsgierig?

Meer informatie en reacties van deelnemers vind je in het artikel verderop in dit nummer.

Boek

What the world has never seen

Schrijf je in op

www.whattheworldhasneverseen.com

en ontvang een sleutel voor dit unieke project

Kosten: € 500



Henny

Fotografie is voor Michel Szulc Krzyzanowski veel meer dan alleen een communicatiemiddel. Fotografie is voor hem een middel om zichzelf te vinden en antwoord te krijgen op belangrijke vragen. Hiermee wil hij niet alleen antwoorden vinden voor zichzelf, maar ook anderen stof tot nadenken geven. "Mijn vader was een Poolse bevrijder die na de oorlog niet meer terug naar Polen kon. Hij moest dus gedwongen in Nederland blijven. Mijn moeder is half Belgisch. Ik ben dus in feite opgegroeid zonder mijn roots te kennen. Door omstandigheden ben ik opgevoed door een Nanny waardoor ik weinig contact had met mijn ouders. Cultuur, religie, traditie, liefde en warmte zorgen ervoor dat je iemand bent wanneer je de adolescentie ingaat. Wanneer je weet waar je vandaan komt, zorgt dat voor het fundament in het leven waarop je verder kunt bouwen om je eigen weg te vinden. Ik ben zonder dat fundament mijn adolescentie ingekomen en heb fotografie gebruikt om mijn eigen fundament te creëren. Dat vormde ook de basis van die sequenties. Uitvinden waar ik sta, wie ik ben en hoe ik me in de realiteit bevind. Hoewel ik op een gegeven moment voor mezelf een fundament heb gecreëerd, vormt de bouw eraan de basis van mijn fotografie. Dat is een proces dat nooit tot een einde komt. Zoals het zen boedisme zegt: 'het is de weg die de reis van het leven is en niet de aankomst.' Het feit dat dat groeiproces nooit stopt, maakt het zo interessant omdat je weet dat er altijd

weer een nieuw project zal komen. Fotografie is voor mij een middel om tot bloei te komen. In het dagelijkse leven gebeurt zoveel om je heen en word je zo in beslag genomen door allerlei dingen dat je niet tot die kern kunt komen. Het is voor mij heel moeilijk om tot de essentie van mezelf door te dringen als ik in Amsterdam of Parijs ben. Daarom heb ik ook geen vaste woonplaats meer. Ik vind het prettig om me periodes af te zonderen van de wereld. Om over het strand te lopen en in de zon te zijn, de wind te voelen en de pelikanen over te zien vliegen. Het is niet allemaal heel zwaarwichtig en psychologisch diepgravend, maar vanzelfsprekend word je enorm met jezelf geconfronteerd waardoor je weer verder met jezelf kunt komen. Mijn doel is om dit te vertalen in fotoprojecten die het grote publiek bereiken zodat het mensen aan het denken zet."

Slaaf van succes

De sequenties van Michel zijn wereldberoemd. Wereldberoemde galleries en musea in Londen, Parijs en New York exposeerden zijn werk en kochten het aan. Het boek 'Sequences' is inmiddels een collectors item. Toch besloot de fotograaf op het hoogtepunt van zijn succes een andere fotografische weg in te slaan. "Heel veel mensen streven naar succes in hun leven omdat men denkt dat dit toegang tot het aardse paradijs geeft. Ik heb het geluk gehad dat ik er al op jonge leeftijd

INTERVIEW MICHEL SZULC KRZYZANOWSKI

Allen Siewart

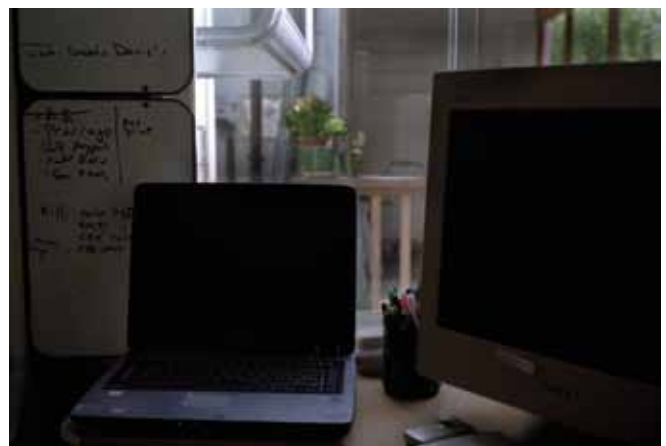
Lives in San Francisco, USA

Age: 43

Status: boyfriend

Profession: web/print designer

Income: € 2650 per month



“I am the most beautiful person in the World because I try to show myself as I really am, the good and the bad, and I have a willingness to love and be loved.”

Watjaripara Tjiurwa

Live in Ohungumure 2 in Namibia

Age: 17

Status: married

Profession: farmer

Income: barter



“Why you ask me if I am the most beautiful? When you made my picture and I smiled I could see you thinking: she is the most beautiful woman in the world. That is what my husband and the other villagers think as well.”









achter kwam dat dat niet zo is. Succes hebben leidt tot enorme eenzaamheid. Het beïnvloedt je psyche. Succes is ook verslavend. Hoe je naar je zelf kijkt wordt behoorlijk gedefformeerd als je in een groot appartement in New York woont en het geld niet op kan. Op een gegeven moment ga je nog denken dat je gelijk hebt ook en dat is natuurlijk niet zo. Je kunt wel proberen om verder te gaan in dat succes, maar het is een soort van achter je eigen staart aanlopen. Daarnaast was qua werk iedere sequentie gebaseerd op een idee en moest ik steeds voor elke nieuwe sequentie een nieuw idee bedenken. Er zit een maximum aan wat je in zo'n discipline kunt doen. Ik kwam op een gegeven moment tot de conclusie dat ik alles had gedaan. De keuze was tussen variëren op wat ik al gedaan had zodat het succesverhaal verder zou gaan of kiezen voor oorspronkelijkheid en dicht bij mezelf blijven. Ik ben er toen radicaal mee gekapt en heb me helemaal los gemaakt van deze vorm van fotografie. De norm die ik mezelf stelde, bleef wel gelijk. Als ik iets maak, moet het oorspronkelijk zijn en dat is nog steeds zo. Wel besef ik nu dat die oorspronkelijkheid niet alleen in de fotografie zit. Tegenwoordig moet je ook oorspronkelijk zijn in je marketing. Als het totale idee in al de aspecten oorspronkelijk is, kan een project ook wereldwijd een succes worden.”

Het leven is een keuze

Eén van die bijzondere projecten van Michel is het boek *'Most beautiful people of the world.'* Via advertenties in lokale kranten riep de fotograaf wereldwijd mensen op om zich te melden wanneer zij zichzelf de mooiste persoon ter wereld vonden. “Het doel van het boek is om mensen te laten nadenken over schoonheid. Het boek bevat allerlei soorten mensen met verschillende leefwijzen en leefwerelden. Ik heb van dit project geleerd dat bijna alles in het leven een keuze is. Je kunt zelf beslissen of je mooi bent of niet. Je kunt kiezen of je het mooie in het leven ziet of niet en je kunt kiezen of je een mooi leven wilt leiden of niet. Alle mensen die ik voor dit project ontmoette, hadden die keuze gemaakt. Dat is heel bizar. In de krottenwijken van Sao Paulo waar prostitutie, drugsgebruik, misdaad en armoede onderdeel van het leven zijn, fotografeerde ik iemand die zei dat ze de mooiste ter wereld is en die had daar een fantastische verklaring voor. Zij had in die omstandigheden gekozen om mooi te zijn door iets te betekenen voor de mensen in haar omgeving. Hierdoor word je heel hard met je neus op de feiten gedrukt dat het een keuze is. Pas wanneer je dit zelf beleeft door twee dagen met hun te leven, komt dat besef en raak je daar echt van doordrongen.” Het boek *'Most beautiful people of the world'* is ontworpen door Teun van de Heijden. De foto's worden omsloten door de tekst waardoor je eerst kennis met de persoon maakt door de woorden. Pas als je het opent, word je geconfronteerd met de persoon. De oorspronkelijke manier van denken van Michel blijkt ook uit het feit dat het boek gratis werd weggegeven. Je hoefde het alleen te kopen wanneer je genoeg geld had waarmee je het gratis weggeven financierde.

Fotografie als boodschapper

Fotoprojecten vormen de rode draad in het leven van de fotograaf. Henny is het langstlopende project. In 1976 fotografeerde Michel Henny in het kader van een opdracht om meer publiciteit over werkende jongeren en vormingscentra te genereren. Om te zorgen dat kijkers zich hiermee konden identificeren, koos de fotograaf ervoor het leven en werk van één jongere uitvoerig te laten zien. De keuze viel op Henny. “Ik heb ervoor gekozen om de boeken uit te brengen met een ringband zodat je haar leven leest als een soort film. De gebeurtenissen zijn gefotografeerd in sequenties. Je ziet bijvoorbeeld niet één foto van Henny aan de lopende band, maar verschillende. Hierdoor ervaar je de monotonie en het saai van het

werk dat ze uitvoerde. Vijf jaar later vroeg de organisatie mij opnieuw een boek te maken en besloten we Henny opnieuw te fotograferen om te zien wat dat vormingswerk op de lange termijn voor effect op haar had. Inmiddels ben ik met het zesde boek bezig. Zij is de enige vrouw in de wereld waarvan nu 36 jaar van haar leven gedocumenteerd is. Het project laat zien wat er in haar leven is gebeurd. Hoe ze zich heeft ontwikkeld en hoe ze daar mee omgaat. Ze heeft nogal een spectaculair leven. Henny is nu 52 en het is enorm bergafwaarts gegaan in haar leven. Al haar kinderen wonen thuis waarbij ze als gezin een soort eiland vormen waar ze zich veilig voelen omdat de buitenwereld voor hen heel bedreigend is. Ze kunnen geen werk vinden en passen niet in de maatschappij. Henny zit met haar zes kinderen, haar alcoholische man Arie, twee honden en drie katten in een piepklein huisje. Door de economische recessie is het daar armoede troef. Je ziet heel concreet de armoede en het sociale isolement. Je ziet ook hoe mensen in Nederland moeten improviseren om te kunnen overleven. Met fotografie kun je die boodschap over brengen. De recente ontwikkelingen in de maatschappij maakt het noodzakelijk dat we ons zelf essentiële vragen stellen. Daarom heeft fotografie volgens mij nog veel toekomst.”

Privacy en intimiteit

Nu iedereen via zijn mobiel dag en nacht altijd een camera bij zich heeft en zijn foto's onmiddellijk via social media kan delen, is privacy een kostbaar goed geworden. Welk geheim draag jij bij je waarvan je beslist niet wil dat dit in de openbaarheid komt? Deze vraag stelde de fotograaf via een wereldwijde oproep aan iedereen. In *'What the world has never seen'* delen mensen een geheim dat ze hun hele leven hebben bewaard met de fotograaf. Wat het project uniek maakt, is dat het boek slechts in een oplage van 200 stuks wordt gepubliceerd. Bovendien is ieder boek voorzien van een slot. Slechts diegenen die in het bezit zijn van een sleutel hebben toegang. “Privacy en intimiteit zijn een issue, dat steeds belangrijker wordt. Daarom moeten we positie innemen. Hoe willen we daarmee omgaan en wat willen we daarmee? Niet alles is bedoeld om te publiceren. Ik probeer met dit project die discussie te stimuleren. Doordat de oplage van het boek zo klein is en de foto's nergens anders worden gepubliceerd, wil ik dat mensen hierover nadenken. Wie het boek koopt, krijgt het boek met de sleutel en daarmee word je direct deelnemer van het project. Alleen diegenen met een sleutel bepalen wie er in het boek mogen kijken. Laat je het boek zomaar aan iedereen zien? Ligt het thuis op tafel zonder dat het op slot is of laat je het op slot en geef je de sleutel slechts aan enkele mensen waarvan je vindt dat ze het moeten zien? Normaal wordt er altijd gefotografeerd wat mensen kwijt willen en in dit project wordt er voor het eerst gefotografeerd wat ze niet kwijt willen. Via het boek krijg je toegang tot een wereld die nog nooit geopenbaard is. Veel deelnemers hebben het project gebruikt om zich eindelijk te bevrijden van hun geheim. Zonder dat ze er consequenties van ondervinden omdat ze anoniem in beeld worden gebracht.” Het boek *'What the world has never seen'* verschijnt in het najaar, maar kan al worden besteld. Wie zich inschrijft ontvangt een digitale sleutel waarmee hij exclusief toegang krijgt tot de website www.whattheworldhasneverseen.com. De lege pagina hiernaast symboliseert de intimiteit en het respect voor privacy. Wie is het bezit is van een digitale sleutel krijgt via de QR-code een voorproefje op het boek.

Website: www.szulc.info

